

Het verhaal gaat verder

1. Opening

In mijn vrije tijd kijk ik graag een film.

De afgelopen maanden had ik zelfs een abonnement op Pathé, dus ik heb heel wat films gezien. Toch is er één probleem waarin ik een film kijk. Het geeft me namelijk zoveel ontspanning dat ik de neiging heb om in slaap te vallen. Vaak wanneer ik thuis met Veronica een film kijk, dan val ik tijdens de film in slaap. Dan word ik na een tijdje wakker en vraag ik: "Wat heb ik gemist?" Meestal is het antwoord: "Heel veel..." 😊

Hoe kijk jij een film (of hoe lees je een boek)? Kijk je aandachtig van begin tot eind? Of kijk je regelmatig op je telefoon? Of haak je pas aan wanneer het spannend wordt?

Als je halverwege afhaakt of alleen de hoogtepunten ziet, mis je het grotere verhaal. En dat is wat er gebeurde bij de Emmaüsgangers in Lucas 24.

2A De Emmaüsgangers

Lucas 24 NBV21

13 Diezelfde dag gingen twee van de leerlingen op weg naar Emmaüs, een dorp dat zestig stadië van Jeruzalem verwijderd ligt.

14 Ze spraken met elkaar over alles wat er was voorgevallen.

15 Terwijl ze zo met elkaar in gesprek waren, kwam Jezus zelf naar hen toe en liep met hen mee, 16 maar hun blik werd vertroebeld, zodat ze Hem niet herkenden.

17 Hij vroeg hun: 'Waar lopen jullie toch over te praten?' Daarop bleven ze somber gestemd staan.

18 Een van hen, die Kleopas heette, antwoordde: 'Bent U dan de enige vreemdeling in Jeruzalem die niet weet wat daar deze dagen gebeurd is?'

19 Jezus vroeg hun: 'Wat dan?' Ze antwoordden: 'Wat er gebeurd is met Jezus van Nazaret, een machtig profeet in woord en daad in de ogen van God en van het hele volk. 20 Onze hogepriesters en leiders hebben Hem ter dood laten veroordelen en laten kruisigen. 21 Wij leefden in de hoop dat Hij degene was die Israël zou bevrijden, maar inmiddels is het de derde dag sinds dit alles gebeurd is.

22 Bovendien hebben enkele vrouwen uit ons midden ons in verwarring gebracht.

Toen ze vanmorgen vroeg naar het graf gingen, 23 vonden ze zijn lichaam daar niet en ze kwamen vertellen dat er engelen aan hen waren verschenen, die zeiden dat Hij leeft.

24 Een paar van ons zijn toen ook naar het graf gegaan en troffen het aan zoals de vrouwen hadden gezegd, maar Jezus zagen ze niet.'

De Emmaüsgangers wisten wat er gebeurd is in Jeruzalem op Goede Vrijdag. Ze wisten dat Jezus gekruisigd is. Dat het graf leeg is. Ze hebben eerder die dag zelfs gehoord dat engelen gezegd hebben dat Hij leeft. En toch lopen ze verdrietig naar huis. Ze dachten dat het verhaal voorbij was. Hoe kan dat? **Hebben ze iets gemist?**

B. Ze kenden de feiten, maar ze begrepen Gods verhaal niet

Als we de metafoor van de film gebruiken dan kunnen we zeggen:

Ze hebben verschillende losse scènes gezien, maar ze konden het niet plaatsen binnen het grotere verhaal. Ze konden de gebeurtenissen aanvankelijk niet binnen het grotere verhaal plaatsen. Daarom is de ontmoeting met Jezus zo belangrijk.

Het verhaal gaat verder

Toen ze Jezus ontmoetten, ontdekten zij dat het verhaal niet was afgelopen maar juist verder ging. We lezen dat een stukje verder in Lucas 24.

Het punt dat ik wil maken is niet zozeer of je de Bijbel leest.

De vraag die ik wil stellen is: **Hoe lees je de Bijbel?**

3 Hoe lees je de Bijbel?



Deze afbeelding komt uit de ionische kerstfilm Home Alone. Velen van ons hebben deze film uit de jaren 90 al vele keren gekeken

Als je alleen deze losse scene ziet dan zou je kunnen schrikken: wat is er gebeurd?

Als scene is het een verdrietige gebeurtenis (zijn hele familie is zonder hem met vakantie gegaan, ze zijn hem vergeten!).

Maar in het kader van het grotere verhaal is het juist een leuke gebeurtenis.

Hij heeft het hele huis voor zichzelf. Geen vervelende broers en zussen, waar hij rekening mee hoeft te houden. Het is feest!

Hoe lees jij de Bijbel?

Misschien lees je de Bijbel al jaren. Je kent de gebeurtenissen.

Maar de vraag is niet alleen: begrijp je het hele verhaal?

Een goede film begrijp je vanuit het hele verhaal. Een Bijbelgedeelte begrijp je vanuit het hoofdstuk waarin het staat – vanuit het gehele boek waarin het staat en uiteindelijk vanuit het hele verhaal van God. Dat is precies wat Jezus de Emmaüsgangers leert.

Maar dat hele verhaal wijst uiteindelijk naar de Hoofdpersoon: Jezus Christus.

De diepere vraag is dan ook: **herken je de Hoofdpersoon** in het verhaal?

De Emmaüsgangers kenden de gebeurtenissen, maar herkenden Jezus niet.

3. Jezus leert hoe de Schriften gelezen moeten worden

Lucas 24 NBV21

25 Toen zei Hij tegen hen: ‘Hebben jullie dan zo weinig verstand en zijn jullie zo traag van begrip dat jullie niet geloven in alles wat de profeten gezegd hebben?’

26 **Moest** de messias al dat lijden niet ondergaan om zijn glorie binnen te gaan?’

27 Daarna verklaarde Hij hun wat er in al de Schriften over Hem geschreven stond, en Hij begon bij Mozes en de Profeten.

Het verhaal gaat verder

Jezus laat aan de hand van het Oude Testament zien dat alles naar Hem wijst. Het verhaal vindt zijn middelpunt in zijn kruisiging en opstanding. Zonder opstanding is de kruisiging slechts een tragische gebeurtenis. Door de opstanding is er een geweldige wending gekomen in het verhaal.

Jezus maakt duidelijk dat Zijn dood en opstanding geen losse gebeurtenissen zijn. Hij laat zien dat de Schriften (Bijbel) één groot verhaal is waarin:

- God Zichzelf en Zijn karakter bekendmaakt
- Zijn plan met de wereld openbaart
- en Zijn beloften vervult **in Jezus Christus**.

Dit zijn 3 essentiële elementen om het grotere verhaal te begrijpen.

Dus... hoe las Jezus de Schriften?

Door Zichzelf als middelpunt van de Schriften te plaatsen waar alles naartoe wijst. [27 Daarna verklaarde Hij hun wat er in al de Schriften over Hem geschreven stond, en Hij begon bij Mozes en de Profeten.](#)

De Bijbel moet dus gelezen worden met een bril die Christus centraal stelt. Dat betekent niet dat je niet met een historische bril naar de Bijbel kunt kijken. Het betekent ook niet dat het Oude Testament alleen maar voorspellingen bevat. De oorspronkelijke hoorders en lezers ontvingen een boodschap die voor hen in die tijd gold. Maar het wees ook vooruit naar Jezus Christus. Het zijn 2 kanten van dezelfde medaille.

Gods karakter, Gods handelen en Gods beloften vinden allemaal hun vervulling in Christus. Je mist de essentie van het verhaal als je niet let op Jezus Christus.

Het doel van Jezus' Bijbelstudie was niet gericht op het vergaren van meer kennis, maar zodat ze een ontmoeting met de levende Heer zouden. Pas wanneer zij de gekruisigde Jezus herkennen, begrijpen zij werkelijk het verhaal

Lucas 24 NBV21

28 Ze naderden het dorp waarheen ze op weg waren. Jezus deed alsof Hij verder wilde reizen. 29 Maar ze drongen er sterk bij Hem op aan om dat niet te doen en zeiden: 'Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag loopt ten einde.' Hij ging met hen mee en bleef bij hen. 30 Toen Hij met hen aanlag voor de maaltijd, nam Hij het brood, sprak het zegengebed uit, brak het en gaf het hun. 31 **Nu werden hun ogen geopend en herkenden ze Hem.** Maar Hij werd onttrokken aan hun blik. 32 Daarop zeiden ze tegen elkaar: 'Brandde ons hart niet toen Hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?' 33 Ze stonden op en gingen meteen terug naar Jeruzalem, waar ze de elf en de anderen aantroffen, 34 die tegen hen zeiden: 'De Heer is werkelijk uit de dood opgewekt en Hij is aan Simon verschenen!'

Het verhaal gaat verder. De Emmaüsgangers keren terug naar Jeruzalem. Ook wij worden aangespoord om niet weg te lopen van het verhaal, maar om eraan

Het verhaal gaat verder

deel te nemen. Daarom wil ik graag het grotere verhaal laten zien in een afbeelding.

4 Het verhaal van God met de wereld

Christopher Wright laat het grotere verhaal als volgt zien:



De periode voor de geboorte van Jezus staat voornamelijk in het Oude Testament geschreven, ook wel de Schriften genoemd.

Het Oude Testament bereidt ons voor op Christus. Het Nieuwe Testament openbaart Christus als de vervulling van Gods beloften. Daarom hebben we beide Testamenten nodig om Gods grote verhaal te begrijpen. De Bijbel is één verhaal dat zijn hoogtepunt vindt in Jezus Christus.

Jij en ik leven in de periode tussen Pinksteren en de Wederkomst van Jezus. We weten niet hoe lang het nog duurt totdat dit zal gebeuren. 1 ding staat vast: Gods verhaal op deze aarde is nog niet afgelopen. Het gaat nog steeds verder.

De God van Abraham, Isaak en Jakob is nog steeds dezelfde. De God die Israël door de Rietzee liet gaan is de God die bij ons is in ons dagelijks leven.

We zijn verzoend met God. Jezus is Koning en de Heilige Geest leidt ons nog steeds. God laat nog steeds zien wie Hij is en Hij is trouw aan Zijn beloften en verbond.

Hij wil nog steeds mensen zegenen, Hij is nog steeds bezig om te herstellen. Hij is nog steeds op zoek naar mensen die Hem nog niet kennen. Er komen nog steeds mensen tot geloof.

Ook wij mogen deel uitmaken van Gods verhaal. In onze tijd, in onze maatschappij. In onze stad. Misschien vraag je je af waarom je op deze aarde bent en of jouw leven ertoe doet. De Bijbel zegt: ja! Als je Christus volgt, ben je geen toeschouwer van Gods verhaal, maar een deelnemer. God nodigt je uit Hem te leren kennen, Hem te vertrouwen en Zijn verhaal verder te vertellen. Say it forward (geef het door)

Het verhaal gaat verder

5 Deelnemen aan Gods verhaal

We mogen deelnemen aan Gods verhaal omdat het verhaal niet eindigde bij het kruis. Jezus is opgestaan! Hij heeft de dood overwonnen, zodat wij nieuw leven ontvangen en deel mogen uitmaken van Gods verhaal. Je wordt geen deelnemer aan Gods verhaal door meer Bijbel**kennis** op te doen, maar door Jezus Christus te **kennen**, te ontmoeten.

Misschien herken je iets van de Emmaüsgangers. Je gelooft al jaren, gaat naar de kerk, leest de Bijbel... en toch leef je alsof het evangelie vooral iets van vroeger is, wat achter de rug is. Laat vandaag dan een reality check zijn: Jezus leeft! Loop daarom niet weg van het verhaal, maar ga er uit leven.

Hoe loop je weg van het verhaal?

Niet alleen door de Bijbel dicht te laten, maar vooral door niet meer bewust te leven vanuit de werkelijkheid van het evangelie. Je weet dat Jezus is opgestaan, maar die waarheid bepaalt je keuzes, je hoop en je manier van leven nauwelijks.

Het evangelie is iets wat je gelooft, maar niet (meer) de werkelijkheid waarin je leeft.

Dat kan bijvoorbeeld blijken uit:

- zo druk te zijn met werk, studie, sport, sociale media etc. dat Gods verhaal naar de achtergrond verdwijnt.
- ons leven laten bepalen door het nieuws, de economie of onze agenda, terwijl Gods Koninkrijk nauwelijks nog onze blik bepaalt.

Eigenlijk komt het neer op een leven alsof de opstanding geen verschil maakt. Ik bedoel dit niet als oordeel maar als constatering. Ik herken het trouwens in mijn eigen leven. Ik denk wel dat hetgene waar we onze focus op hebben beïnvloedt hoe we onze dagelijkse keuzes maken.

Maar, omdat Jezus werkelijk leeft:

Mogen we leven met hoop, Hem dagelijks ontmoeten.

En vanuit dat perspectief bepalen we onze dagelijkse keuzes en hoeven we niet meer in angst te leven. Het verhaal van ons persoonlijke leven sluit aan bij het verhaal van God met deze wereld.

Het verhaal van God gaat verder. Misschien zie je niet altijd waar het naartoe gaat met deze wereld en baart dat je zorgen. Maar we mogen hoopvol zijn. De dood is overwonnen, Jezus leeft!

De vraag is daarom niet of jij dit verhaal kent. De vraag is: **leef jij erin?**

Herken je de levende Jezus? Want het verhaal gaat verder... en Hij nodigt jou uit om daar vandaag bewust deel van uit te maken.
maar eraan deel te nemen.

Doe je mee?